

1978 மார்ச் 17]

திரு. து. இராமசாமி: விசாரணை இல்லாமல் உள்ளே தள்ளியதாக ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது அவர்கள் செய்கின்ற காரியங்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு, மன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஒப்புதலைப் பெறுகின்ற வகையில் சற்றெருப்ப ரூ. 33 கோடி அளவிற்கு மானியம் பெறுகின்ற நிலையில் விவாதங்களுக்குட்பட்டு வருகின்ற காவல் துறை மானியத்தின் மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நீண்ட நேரம் இந்த மானியத்தின் மீது நடைபெறுகின்ற விவாதத்திலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ள தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகளின் காரணமாக, நேரம் அதிகம் இல்லையென்ற காரணத்தினால் மிகச் சுருக்கமாகச் சிலவற்றை மாத்திரம் காவல் துறை பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற நம்முடைய முதல்வருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய நீங்காக் கடமையாகும்.

நேற்று இங்கு உரையாற்றிய நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்கள், போலிஸ் கமிஷன் என்ற ஒன்று அமைக்கப்பட்டது, அது என்னவாயிற்று? அது ஐஸ் பெட்டியிலே போடப்பட்டதா என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். கழக ஆட்சியில் போலிஸ் கமிஷன் ஒன்று அமைக்கப் பெற்று அதிலே பங்கு பெற்றிருந்தவர்கள் பல பரிந்துரைகளைச் செய்து, கழக ஆட்சிக் காலத்திலேயே 133 பரிந்துரைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு 40-க்கு மேற்பட்ட பரிந்துரைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன, நடைமுறைக்கு வந்தன என்பதை இந்த மன்றத்திலே ஆட்சி பொறுப்பிலேயிருந்த நேரத்திலும் சரி எதிர்க்கட்சி வரிசையிலேயிருந்து சென்ற கூட்டத் தொடரில் காவல் துறை மானியத்திலே விவாதம் நடைபெற்ற காலத்திலும் சரி நான் விளக்கமாக எடுத்துக் கூறி இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ரூ. 33 கோடி அளவுக்கு மானியம், எழுப்பப்படுகிறது. இந்தத் துறை 1970 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 13 கோடி அளவுக்குத் தான் மானியம் எழுப்பப்படுகின்ற ஒரு துறையாக இருந்தது. இந்த ரூ. 13 கோடி 1974-75 ஆம் ஆண்டிலேயே ரூ. 26 கோடி அளவிற்கு இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உயர்ந்ததற்குக் காரணம் போலிஸ் கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளை அன்றைக்கிருந்த அரசு நிறைவேற்றத் தொடங்கியது தான்.

அது மாத்திரமல்ல, இரண்டாம் நிலைக் காவலர்கள், ரூ. 70-லிருந்து ரூ. 95 வரையில் அடிப்படைச் சம்பளம் பெற்றவர்களுக்கு ரூ. 150-லிருந்து, ரூ. 225 என்ற அளவிற்கு அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்தியது அந்தப் போலிஸ் கமிஷனு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

டைய பரிந்துரைகளுடைய அடிப்படையிலே தான் என்பதையும் நாம் யாரும் மறந்து விடுவதற்கில்லை. கடந்த காலத்திலே, இந்தத் துறை வேகமாக இயங்கவும், விரைவாகப் பணியாற்றவும், விறுவிறுப்போடு செயல்களை முடுக்கவும், நவீனக் கருவிகள் தேவை என்பதை உணர்ந்து கமிஷனுடைய பரிந்துரைகளில் அதுவும் ஒரு கட்டமாக இருப்பதை அறிந்து அதற்கு ஆவன செய்ததும் முன்பிருந்த கழக அரசு என்பதையும் அது தொடர்ந்து நடைபெறும் என்கின்ற நம்பிக்கையோடு நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

காவல் துறை அதிகாரிகள் அல்லது காவல் நிலையங்களில் இருப்பவர்கள் உடனடியாகச் சென்று குறிப்பிடுகின்ற புகார்கள் குறித்து விசாரிப்பதற்கு ஏதுவாக 1971ஆம் ஆண்டு முதல் 1975 ஆம் ஆண்டுவரையில் இந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் 450 மோட்டார் சைக்கிள்கள் அந்த காவல் நிலையங்களுக்கு அரசின் சார்பாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம் காவல் துறையில் இருக்கிற பெரும்பாலோர் அல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியினர் பல தவறுகளைச் செய்கிறார்கள் என்றாலும் கூட அந்தத் தவறுகளை இப்படிப்பட்ட மன்றங்களில் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்களும் இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆளும் கட்சி வரிசையில் உள்ளவர்களும் இந்த மானிய விவாதத்தின் போது சுட்டிக் காட்டுகின்ற காரணத்தால் அவர்கள் அவர்களைத் திருத்திக் கொள்ளவோ, திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இல்லாவிட்டால் அரசின் சார்பில் நடவடிக்கை எடுக்கவோ ஏதுவாக இருக்கும் என்பதால் விவாதிக்கிறோமே அல்லாமல் அதே நேரத்தில் இந்தத் துறை மேலும் செம்மைப்படுத்தப்பட்டு, வறுவிறுப்பாக, வேகமாகப் பணியாற்றுவதற்கான வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும்; அதற்கு இந்த அரசு ஆவனச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவுமே சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

தரப்பட்டுள்ள ஆய்வு அறிக்கையை நான் கூர்ந்து படித்துப் பார்த்தேன். ஆய்வு அறிக்கையிலே 4, 5 பக்கங்களில் 1976, 1977 ஆம் ஆண்டுகளில் சொத்து குறித்து நிகழ்ந்த குற்றங்கள் பற்றிய ஒப்பீட்டு அறிக்கை பின்வருமாறு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளில் 1976 ஆம் ஆண்டு ஆதாயத்திற்காக செய்யப்பட்ட கொலைகள் 30. 1977 ஆம் ஆண்டில் அது 49. கொலைகள் உயர்ந்திருக்கின்றன.

1976 ஆம் ஆண்டில் கொள்ளைகள் 20. 1977 ஆம் ஆண்டில் 22 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

வழிப்பறி 120, 1976-ல். 1977-ல் 130 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

கன்னக்கோல் வைத்துக் கொள்ளையிடுதல் 1976-ல் 7,759 ஆக இருக்க, 1977-ல் 10,305 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

பெரிய திருட்டுகள் 19,710, 1976-ல், 1977-ல் 24,589 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

சிறிய திருட்டுகள் 2,551, 1976-ல். 1977-ல் 3,244 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

கால்நடைத் திருட்டுகள் 1976-ல் 1,187. 1977-ல் 1,359,

ஆக 1976-ல் 31,377 குற்றங்கள். 1977-லே 39,698 குற்றங்கள், இந்த அளவுக்கு ஏறத்தாழ 8,000-க்கு மேற்பட்ட நிலையில் குற்றங்கள் அதிகரித்து இருக்கின்றன.

இந்த ஒப்பீட்டு நோக்கில் 1975-லே ஆண்டையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், 1975-ல் நடைபெற்ற குற்றங்கள் 33,044. இப்போது 1977-ல் 39,698. 1975ஆம் ஆண்டுக்கும் 1977ஆம் ஆண்டுக்கும் இடையில் 6,000-க்கு மேற்பட்டு குற்றங்கள் அதிகரித்து இருக்கின்றன என்பதை இந்த அவையில் அரசின் சார்பில் தரப்பட்டுள்ள ஆய்வு அறிக்கை நிதர்சனமாகத் தெரிவித்திருக்கிறது.

அதோடு, தரப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை சதவீதம் என்று வரும்போது 1976-ல் 52.4 சதவீதம் துப்பு துலக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-ல் துப்பு துலக்கப்பட்ட சதவீதத்தின் அளவு 41.8 என்று அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. 1975-ல் அது இந்தக் குறிப்பில் இல்லாவிட்டாலும் 1975ஆம் ஆண்டு ஆய்வு அறிக்கையில் இருக்கிறது — 58.9 என்ற அளவுக்கு துப்பு துலக்கப்பட்டிருக்கிறது 1975-லே 58.6 சதவீதமாக இருந்தது 1976 - ல் 52.4 சதவீதமாகக் குறைந்து, 1977-ல் இந்தப் ஆட்சி பதவிக்கு வந்த பிறகு 41.8 சதவீதம் என்று இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் குறைந்து இருப்பது எள்ளபடியே வருந்தத்தக்க ஒன்று என்று சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

அதைப்போலவே, ஆய்வு உரையில் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட வழக்கு, லிசாரணை நடைபெறுகின்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கையில் துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை சதவீதம் என்பது 1976-ல் 70.7, 1977-ல் இப்போது அது 57.7 என்ற அளவுக்குப் படுபாதாளத்திற்கு வீழ்ந்திருக்கிறது. 1975 ஆம் ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 1975ஆம் ஆண்டு இப்படி துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகளின் சதவீதம் 73.1 ஆக இருந்திருக்கிறது. 1975-ல் 73.1 ஆக இருந்தது, 1976-ல் 70.7 ஆகக் குறைந்து 1977-ல் 57.7 ஆக குறைந்து இருப்பது மிக மிக வருத்தத்திற்குரிய ஒன்றாகும்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

5-ம் பக்கத்தில் ஆய்வு அறிக்கையில் ஒன்றுகூறப்பட்டிருக்கிறது. 1976ஆம் ஆண்டு இருந்ததைவிட 1977-ல் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 8,321 உயர்ந்துள்ளன. அதாவது 26.5 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. 1972 ஆம் ஆண்டில் 3.1 சதவீதம்தான் குற்றங்கள் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. இதையும் கவனத்தில் கொண்டே வேண்டும்.

1972 என்று குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் அதற்கு முன்பு நடந்த ஆட்சி நல்ல ஆட்சி என்றும் 1972-க்குப் பிறகு நடந்த ஆட்சிதான் விசாரிக்கப்பட வேண்டிய ஆட்சி என்றும் நம்முடைய இன்றைய அரசு கருதுகின்ற காரணத்தினால்தான். அதனால்தான் நான் 1972-ம் ஆண்டு புள்ளிவிவரத்தைச் சொன்னேன். 1972 ஆம் ஆண்டிலே குற்றங்களின் அதிகரிப்பு 3.1 சதவீதமாக இருந்தது. 1977 ஆம் ஆண்டிலே குற்றங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு 26.5 சதவீதமாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெருமளவில் புலன் விசாரணை அதிகாரிகளை நியமிப்பதன் மூலம்தான் இந்தச் சவாலை ஏற்க முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே அளவு எண்ணிக்கை உள்ள அதிகாரிகள் தான் 1972-லும் இருந்தார்கள். 1975-லும் இருந்தார்கள், 1976லும் இருந்தார்கள். 1977-லும் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, புலன் விசாரணை அதிகாரிகளைப் பெருமளவில் நியமிப்பதன் மூலமாகத்தான் இந்தச் சவாலை ஏற்க முடியும் என்று கூறுவதை என்னால் ஏற்க இயலவில்லை. இது அதிகாரிகளினுடைய திறமைக்குறைவா? அல்லது அந்த அதிகாரிகளின் நல்ல திறமையைப் பயன்படுத்த அரசு தவறிவிட்டதா என்கின்ற வினாவோடு இந்தப் பிரச்சினையை நான் நிறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து காவல்துறையினரின் மொத்த எண்ணிக்கை பற்றி ஆய்வறிக்கையின் 23ஆம் பக்கத்தில் தரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள—அதாவது கிட்டத்தட்ட 1978-ஐ ஒட்டி என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்—மொத்த எண்ணிக்கை 46,716 ஆகும். இது 1977ல் இப்போது தரப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையின் ஆய்வு அறிக்கையிலே 46,716 பேர் காவல்துறையினரின் மொத்த எண்ணிக்கை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1975ஆம் ஆண்டிலே எவ்வளவு பேர்கள் இருந்தார்கள்? 46,516 பேர் இந்தக் காவல்துறையினுடைய எண்ணிக்கையில் இருந்திருக்கிறார்கள்.

ஆக 1975-க்குப் பிறகு 1976 உருண்டு 1978-லே 200 பேர் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பத்தாயிரம் பேரை போலீஸ் வேலைக்குச் சேர்க்கப்போகிறேன் என்று கடந்த கூட்டத் தொடரில் அறிவித்தார்கள். அந்தப் பத்தாயிரம் பேரில் 5 ஆயிரம் பேர், இன்னும் சொல்லப்போனால் ஆயிரம் பேர் கூடச் சேர்க்கப்படவில்லை. 200 பேர் தான் இந்தத் தொகையில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக இரண்டாம் நிலைக்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

காவலர்களில் 32,621 பேர் என்று இருந்தற்கு மாறாக 32,689 என்று — ஆக 68 பேர் தான் இரண்டாம் நிலைக்காவலர்களின் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகி இருக்கிறார்கள்.

இதே நேரத்தில் இன்னொரு ஒப்பீட்டையும் நான் காட்ட விரும்புகிறேன். 1972-லே 38,541 ஆக இருந்ததை 10 ஆயிரம் பேரை வேலைக்கு எடுக்கப்போகிறேன் என்று அறிவிக்காமலேயே கடந்த நான்கைந்து ஆண்டு காலத்தில் ஏறத்தாழ 8 ஆயிரம்பேர் காவல்துறையிலே அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்தாயிரம் பேரை காவலர் வேலைக்கு எடுக்கப் போகிறேன் என்று அறிவித்த பிறகும் இன்றைக்கு இருக்கின்ற புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்தால் 200 பேர் கூட சரிவர எடுக்கப்படவில்லை என்கிற சோகமான, புள்ளிவிவரத்தைத்தான் இந்த ஆய்வறிக்கையின் மூலமாக நாம் பெற முடிகிறது என்பதை என்னால் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

இந்த ஆய்வறிக்கை பப்படிக்கும்போது நம்முடைய முதமைச்சரவர்களுக்கு அதிகாரிகள் கடந்த கூட்டத் தொடரில் எந்த ஆய்வு அறிக்கையைத் தந்தார்களோ அதே அறிக்கையை அப்படியே எழுத்துபிசகாமல் இப்போதும் தந்துவிட்டார்களோ என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது.

1977-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 23-லே தரப்பட்ட அறிக்கையிலே இம் மாநிலத்தில் 873 காவல்நிலையங்களில் 756 காவல்நிலையங்களுக்கு தொலைபேசி வசதி செய்து தரப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு 7 மாதத்திற்குப் பிறகு 1978ஆம் ஆண்டு மார்ச்சிலே அதாவது இப்போது வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலேயும் 873 காவல்நிலையங்களுக்கு 756 காவல்நிலையங்களில் தொலைபேசி வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-30)

873 காவல்நிலையங்களின் டெலிபோன் வசதி 756 காவல்நிலையங்களுக்கு செய்து தரப்பட்டுள்ளது என்று 1977லும் சொல்லப்பட்டது, 1978ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடைக்காலத்தில் ஒன்றிரண்டு காவல்நிலையங்களிலாவது டெலிபோன் வசதி செய்து தருவதற்கான அந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்கமுடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும்.

1977 ஆகஸ்டு 23ம் தேதி தரப்பட்ட அறிக்கையில் 873 காவல்நிலையங்களில் 708 காவல்நிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத் தலைமையிடத்துடன் தற்போது இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தரப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலும் எழுத்து பிசகாமல் 873 காவல்நிலையங்களில் 708 காவல்நிலையங்கள், சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத் தலைமையிடத்துடன் தற்போது இணைக்கப்பட்டுள்ளன என்றுதான் இப்போதும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

எனவே இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எந்த ஒரு பெரிய முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. பெரிய முன்னேற்றம் என்றால் குற்றவாளிகளை எளிதில் கண்டுபிடிக்கவும் குற்றங்கள் நடைபெறாமல் தடுக்கவும் குற்றவாளிகளுக்குத்தண்டனை வாங்கித்தரவும் இதில் எளிதாகவும், வேகமாகவும் வழிகளைப் பின்பற்ற இந்தத் துறை பலப்படுத்தப்பட வேண்டும், புதுமைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட முயற்சி தொடரவில்லை என்பதுதான் கடந்த கால இந்த அரசு வைத்த ஆய்வுரைக்கும் இப்போது இந்த அரசு வைத்திருக்கும் ஆய்வுரைக்கும் இடையே நாம் ஆய்ந்து பார்க்கிற நேரத்தில் இருக்கிற உண்மையாக இருக்கிறது.

இந்த மன்றத்தில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து பேசிய நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். குடித்து விட்டு வன்முறைகளில் ஈடுபடுகிறவர்கள், வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் இருந்தால் அவர்கள்மீது வழக்குகளைப் போட வேண்டும் என்றும் மற்றும் அதைத் தவிர்த்து மற்ற குடித்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிவிட வேண்டும் என்றும் ஒரு அறிக்கை, கவர்மென்ட் ஜி.ஓ, அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் படித்தேன். அதற்கு முதல்வர் அவர்கள், இது அதிகாரிகளால் அனுப்பப்பட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள்.

பிறகு ஹோம் டிப்பார்ட்மென்ட், உள்துறை இலாக்காவில் இருந்து இது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் எடுத்துக் காட்டினேன். இவ்வளவு பெரியதொரு கொள்கை விஷயத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கையெழுத்தைப் பெறாமல் எப்படி அனுப்பினார்கள் என்று கேட்டேன். அதை பார்த்து விசாரித்து அப்போதே அறிவிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது வரையில் அறிவிக்கவில்லை. இன்று அறிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தத் தவறுக்கு யார் காரணம், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றி அவர்களுடைய ப்லவுரையில் எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஆய்வுரையில் ஆட்சேபகரமான ஒரு பகுதிபற்றி நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. 9, 10 பக்கங்களில், ஒரு குறிப்பு “30-10-77 அன்று கட்டுக்கடங்காத ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் அடங்கிய கும்பலொன்று, தடை உத்தரவுகளை மீறி கிண்டி அண்ணா சாலையில் ஹால்டா சந்திப்புக்கு அருகில் கூடியது. அக்கும்பல் அவ்வாறு கூடியிருப்பது சட்டவிரோதமானது என்று அறிவிக்கப்பட்டு கலைந்துபோகமாறு எச்சரிக்கப்பட்டது. அக்கும்பல் கலைந்து போவதற்குப் பதிலாக கற்கள், சோடா புட்டிகள், கொடிக் கம்புகள், தடிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு காவல்படையினரைத் தாக்கியது, முறையாக எச்சரிக்கப்பட்ட பிறகு, கண்ணீர்ப்புகை பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஆனால், அது பயனளிக்கவில்லை. இது பயனளிக்காமல் போனனதாலும், கும்பல் ஆவேசமடைந்திருந்தாலும், காவல் படையினர் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த வேண்டிய

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தாயிற்று. இதில் இருவர் இறந்தனர்; இருவர் காயமுற்றனர். காவல் படையினரில் அறுபத்தைந்து பேர் காயமுற்றனர். விசாரணைக் கமிஷன் ஒன்றை அரசு நியமித்துள்ளது; அதன் தீர்ப்பு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இவ்வளவு தெளிவாக நீங்கள் தீர்ப்பை அறிவித்துவிட்ட பிறகு கமிஷன் எதற்காக, எதற்கு அவர்களிடம் தீர்ப்பு எதிர்ப்பார்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. காவல்படையினரை அந்தக் கும்பல் தாக்கியது. முறையாக எச்சரிக்கப்பட்ட பிறகு கண்ணீர்புகை பிரயோகிக்கப்பட்டது; ஆனால் அது பயனளிக்கவில்லை, அது பயனளிக்காமல் போனதாலும் கும்பல் ஆவேசம் மடைந்திருந்ததாலும் காவல் படையினர் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த வேண்டியதாயிற்று என்று துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குக் காரணம் கற்பித்து இந்த அரசு இந்த அவையில் வைத்துள்ள ஆய்வு அறிக்கையில் கூறிவிட்ட பிறகு சோமசுந்தரம் கமிஷன் தீர்ப்பு எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. எதிர்பார்ப்பது போல்தான் வரும் என்று எண்ண வேண்டிய ஐயப்பாட்டுக்கு நாங்கள் இந்த ஆய்வு அறிக்கை மூலம் தள்ளப் பட்டிருக்கிறோம் என்பதை இங்குக் கூடிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒரு கமிஷன் அமைத்துவிட்டு அந்தச் கமிஷன் அமைக்கும் போதே முதல் கோணல் முற்றும்—கோணல் என்பதைப்போல் நிதழ்ச்சி நடைபெற்ற அதேநாளில் நாம் நிதியமைச்சர் அவர்கள், அவை முன்னவர் அவர்கள் சென்னையில் இருந்தவாறே ஒரு அறிக்கை விடுத்தார். காஞ்சி, மதுரை, திருச்சி, சென்னை ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு நீதி விசாரணை நடத்தப்படும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சார்பாக நான் அறிவிக்கிறேன் என்று அவர்கள் அறிவித்து இது எல்லா ஏடுகளிலும் வெளிவந்து இந்து பத்திரிகையில் கூட முதல் பக்கத்தில் கட்டம் கட்டி போடப்பட்டு அதற்குப் பிறகு நிதி அமைச்சர் அறிவித்ததற்கு மாறாக நம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சென்னையில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூடு நியாயமானதா அல்லவா என்று அறிய மாத்திரம்தான் கமிஷன் என்று அறிவித்தார்கள்.

எனவே முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள், அறிவித்தது எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதா அல்லவா என்ற ஐயப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. இன்னும் விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில், முதலமைச்சர் இல்லாத நேரத்தில் முதலமைச்சர் சார்பாக இரண்டு மூன்று அறிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கூட முதலமைச்சர் சார்பாக கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கைகள் தானா? ஏற்கனவே நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்லி, மதுரை, திருச்சி, காஞ்சி, சென்னை ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

விசாரணை நடைபெறும் என்று சொல்ல, பின்னால் சென்னைக்கு மட்டும்தான் என்று முதலமைச்சர் அதற்கு முரண்பட்ட கருத்தை அறிவித்தார்கள்.

இவ்விதமான முரண்பட்ட கருத்துக்குப் பிறகு கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அவையில் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த ஆய்வு அறிக்கையில் போலீசார் செய்தது நியாயம் என்று குறிப்புகள் இருப்பது உள்ளபடியே ஆட்சேபிக்கத்தக்கது என்பதை திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பாக இந்த அவையில் எடுத்துக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னென்ன நடைபெற்றது, ஹால்டா சமீபம் என்கின்ற விவரத்திற்குள் நான் செல்ல விரும்பவில்லை, அவ்விதம் செல்ல வேண்டாம் என்று இருந்தாலும், ஓரளவு செல்லலாம் என்ற அளவில்—ஆழமாக அல்ல—கொஞ்சம் தாழ்வாரத்தில் இருந்து அந்தச் சம்பங்களை எல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இன்றைக்கு காலமாகிவிட்ட, நாம் எல்லாம் நமது சுண்ணீரை காணிக்கையாகக் கொண்டிருக்கிற—பெரியாருடைய அருமைத் துணைவியார் அன்னை மணியம்மையார் காவல்துறை அதிகாரிகளால் எந்த அளவுக்கு அங்கு இழிவுப்படுத்தப்பட்டார்கள், எந்த அளவுக்கு அதிகாரிகளால் மரியாதைக் குறைவாக பேசப்பட்டார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

சோமசுந்தரம் கமிஷனில் என்ன தீர்ப்பு வருகிறதோ தெரியாது. அது வேறு விஷயம். இந்த நாட்டில் ஒரு பெண்மணி, அதுவும் ஒருகட்சியினுடைய தலைவர், இன்னும் சிறப்பாகச் சொல்லப்போனால் நாம் எல்லாம் பாராட்டியும் வாழ்த்தியும் வருகின்ற பெரியார் அவர்களுடைய துணைவியாரை மரியாதை இல்லாமல் பேசுகின்ற அளவுக்கு ஒரு சில காவல்துறை அதிகாரிகள் ஈடுபட்டார்கள் என்பதை பலரும் அறிவார்கள். அவர்கள் இதையெல்லாம் விசாரணை கமிஷன் முன் வாக்குமூலமாகச் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் நேரடியாக சாட்சியாக வந்து சொல்ல முடியாமல் அவர்களை இயற்கை பிரித்து விட்டது, ஆகவே நான் முதலமைச்சர் அவர்களை மெத்த பரிவோடு கேட்டுக் கொள்வது, இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள்மீது தனியாக விசாரணை வைத்து நடவடிக்கை எடுப்பார்களேயானால் நான் அவர்களை மெத்தவும் பாராட்டுவேன் மகிழ்ச்சியடைவேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாராய வழக்குகளைப்பற்றி இங்கு விரிவாகப் பேசப்பட்டது. இங்கு ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் வேண்டுமென்றே என்னை புண்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆசையில் ஏதோ சர்வர் சுந்தரம் என்றும், சுந்தரம் என்றும் சுந்தர சாம்ராஜ்யம் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இதைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கோ அல்லது அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கோ கொஞ்சமும் நான் கூச்சம்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

படவில்லை, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட ஜனாதிபதி அவர்களிடம் கொடுத்த புகாரில் கூட மைலாப்பூர் சுந்தரம் என்பவர் என்னோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையவர் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் நான் கேள்விப்பட்டதை இதற்கு முதலாவது பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டவர், சர்க்காரியா கமிஷன் முன்னால் வந்தபோது, சேலம் வக்கீல் சொன்னார், அவர் செர்ல்லக் கேட்டுத்தான் இதைச் சொன்னேன் என்று கமிஷன் முன்னால் சொன்னார்கள் ஆனால் நான் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இந்த மைலாப்பூர் சுந்தரம் என்பவரை நான் சொல்வதை நம்பவேண்டும்-நான் இதுவரை பார்த்தது கூட கிடையாது. மைலாப்பூர் சுந்தரம் என்பவர், கழக ஆட்சியால் 156 பேர்கள் மிசா சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட நேரத்தில்-இந்த 156 பேர்களில் ஒருவர். அதற்கு முன்பு இவரது சாராய கிடங்கில் சாராய பானைகள் இருந்தது ஆணையாளரால்-கமிஷனரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டார். நெருக்கடி காலத்தில் 156 பேர்கள் சாராயம் காய்ச்சி விற்பனை செய்பவர்கள் என்ற முறையில் கைது செய்யப்பட்டார்கள். போலீசார் இடத்தில் அப்படிப்பட்ட பட்டியலில் இருந்து அந்த பட்டியலின்படி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அதில் ஏழுபேர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள். வேறு சில கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருந்தார்கள். இப்படி கைது செய்யப்பட்ட 156 பேர்களில் இந்த மைலாப்பூர் சுந்தரம் என்பவரும் ஒருவர் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன், அதே நேரத்தில், நாயர், தாமஸ் என்ற இரண்டு பேர்கள் சிக்கிக் கொண்டார்கள் என்பதற்காக அன்றைக்கு மத்திய அரசில் இருந்த பிரமானந்த ரெட்டியார் அவர்களிடம் சென்று, அவர்களை விடுவிக்கவேண்டும் என்று கோரினார்கள்.

(முற்பகல் 10.40)

பிறகு பிருமானந்த ரெட்டி அவர்களை நான் டெல்லியிலே சந்தித்தபோது, 'சாராய வியாபாரிகளைக் கூட மிசாவின் அடிப்படையிலே நீங்கள் சிறையில் போடுகிறீர்களா' என்று கேட்டார்கள்.

சமூக விரோதச் செயல்களைச் செய்கின்றவர்களை மிசாவின் கீழ் சிறையிலே போடவேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள், பதுக்கல் பேர்வழிகளை, கடத்தல்காரர்களை இப்படிப்பட்ட சமூகவிரோதிகளை சிறையிலே போட வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். அதைப்போல் தான் உயிர்களை வார்னிஷ் மூலமும், சாராயம் மூலமும் கொன்று குவிக்கின்றவர்களை, சமூகவிரோதிகள் என்ற அடிப்படையில் ஏன் சிறையில் அடைக்கக்கூடாது என்று வாதிட்டேன். அப்போது அவர்கள் மௌனமாக இருந்து விட்டார்கள். நான் திரும்பி வந்த ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம் டெல்லியிலே இருந்து மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசுக்கு ஒரு தாக்கீது வந்தது, அது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

இப்போதும் பைலிலே இருக்கும். இப்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வாங்கிக் பார்க்க வாய்ப்பிருக்கின்ற காரணத்தினால் பார்க்கலாம். என்ன உத்தரவு போட்டார்கள்? யாரோ 2, 3, பேர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, பொதுவாக சாராயத் தொழிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் பெரிய சாராய வியாபாரியாக இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் இந்த மிசாவின் கீழ் அடங்கமாட்டார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சமூக விரோதிகள் அல்ல என்கின்ற ஒரு நிலைமையை எடுத்துக் காட்டி, அவர்களை யெல்லாம் உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற உத்தரவை, இங்கே முன்பிருந்த மாநில அரசுக்கு, கழக அரசுக்கு மத்திய அரசிடமிருந்து வந்தது. அதற்குப் பிறகு தான் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள்.

நான் பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களிடத்திலே கூட இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். வாலாஜாவுக்குப் பககத்திலே இருக்கின்ற கிராமத்திலே உள்ளவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர், யூனியன்சேர்மனாக இருக்கிறார், அவரும் இந்த மிசாவின் கீழே கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறார், அவரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை சேர்ந்தவர் என்று இந்திரா காந்தி அம்மையாரிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்குப் பிறகும், யாரோ 2, 3, பேர்களைக் காப்பாற்ற இந்த 156 பேர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்ற உத்தரவு வந்தது. இன்னமும் இந்த உத்தரவு மாநில சர்க்காரின் கோப்பிலே இருக்கும்மென்று நம்புகிறேன். ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. நண்பர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும் போது நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு, புகார், கொடுத்ததைப் பற்றி விளக்கம் சொன்னார்கள். நாங்கள் பல புகார்களைக் கொடுத்தோம். அதிலே மத்திய சர்க்கார் அல்லது சர்க்காரியா கமிஷன் அதிலே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய புகார்களை எடுத்துக்கொண்டு, மற்றவைகளை; ஆதாரமில்லாதவைகளை விட்டு விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள், அவர்கள் பூர்வாங்கமாக உள்ளவைகளை எடுத்துக்கொண்டு, எஞ்சியதை விட்டுவிட்டார்கள் என்று நேற்றைய முன்தினம் இந்தத் துறைபற்றிய விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது குறிப்பிட்டார்கள்; பிரைமா பஸிகேஸ் இல்லாதவற்றை விட்டு விட்டார்கள். இருப்பவற்றை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதுதான் அதன் பொருள். நான் ஒன்றை எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அன்றையத்தினம் எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலே தந்த புகாரில், திருவாரூர், தெற்கு வீதியிலே 94ம் ஆம் எண் உள்ள வீடு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாயில் கருணாநிதியால் கட்டப் பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. உள்ளபடியே இந்தக் குற்றச்சாட்டு பிரைமா பஸி கேஸ் உள்ளதா என்று ஆராய்ந்து பார்த்திருப்பார்களேயானால், இங்கே அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்ட

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

புத்தகத்திலும் சரி, நான் அதற்கு இந்திரா காந்தி அம்மை யார் அவர்களுக்கு அளித்த பதிலிலும் சரி அந்த வீட்டினுடைய புகைப்படத்தை எடுத்து அனுப்பியிருக்கிறேன். ஒரு இடிந்து போன வீடு அது.

இந்த வீட்டை தஞ்சை மாவட்டத்தை சேர்ந்த பல நண்பர் கள் பார்த்திருக்கக் கூடும் இப்போது அடித்த புயலால்கூட 3சுவர் கள் விழுந்து விட்டன. அந்த வீட்டைக் கட்ட வேண்டுமென்று நகராட்சி ஆணையருக்கு நான் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன், ஆனால் பல லட்ச ரூபாய் போட்டு கட்டப்பட்ட பெரிய பங்களா என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி புகைப்படம் அனுப்பிய பிறகும் கூட, பதில் உரையை இந்த மாமன்றத்திலே இணைத்த பின்னரும், அவர்கள் இதிலே பிரைமாஃபேஸி கேஸ் இருக்கிறதா என்று உள்ளபடியே பார்த்திருக்க வேண்டும். ஆனால், ஒரு 28 குற்றச் சாட்டுகளை மட்டும் எடுத்து, இதை சர்க்காரிய விசாரிப்பதற்கு ஆதாரம் இருக்கின்றது என்று சேர்த்திருக்க மாட்டார்கள். இதிலே பிரைமாஃபேஸி கேஸ் இருக்கிறதா என்று பார்த்திருந்தால் இதை இணைத்திருக்க மாட்டார்கள். காரணம், வீட்டின் புகைப்படம் இருக்கிறது இடிந்து விழுந்த பங்களா அல்ல. பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் போட்டு கட்டப்பட்ட வீடல்ல என்று விவரங்களையெல்லாம் பூர்வாங்க விசாரணையில், பிரைமாஃபேஸி யில் வெளியிட்டுயிருக்க கூடும்.

ஆனால் அவசர அவசரமாக, கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட உடன், இந்த 54 குற்றசாட்டுகளில் அதிகமாக கருணாநிதியைச் சார்ந்த குற்றங்களை பொறுக்கி எடுக்கச் சொல்லி, அப்படி எடுக்கப்பட்ட 28 குற்றச்சாட்டுகள் மீது விசாரணை செய் தார்கள்.

உள்ளபடியே அதிலே உள்ள மொத்தக் குற்றச்சாட்டுகள் 54 ஆகும். எனவே, நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த 28 குற்றச்சாட்டுக்களின் மீது எந்தவிதமான தீர்ப்பு வந்தாலும் சரி மீதம் இருக்கின்ற 26 குற்றச்சாட்டுகள் மீதும் அவை களையும் விசாரிக்கின்ற வகையிலே, ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அன்றையதினம் சொன்னீர்களாம் நாங்கள் பாரபட்சம் இல்லாமல் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் அல்லது நடவடிக்கைக்குப் பயந்து தங்கள் கட்சிக்கு வந்தாலும் யாரையும் விடாமல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, மிச்சமுள்ள 26 குற்றச்சாட்டுகளுக்குத் தாங்களே ஒரு நீதி விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று மிகுந்த பணிவன்போடு நேச உணர்வோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

28 குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றி விரைவில் அறிக்கை வர இருக்கிறது. அவைகளைப் பற்றி மாநில அரசோ, மத்திய சர்க்காரோ நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது. அவைகளை எப்படித் தாங்குவது, சந்திப்பது என்பதைப் பற்றி நாங்கள், தொடர்புடையவர்கள், அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவைகளைச் சமாளிக்க இருக்கிறோம். அது வேறு விவகாரம்.

ஆனால் 54 குற்றச்சாட்டுகளில் 28 குற்றச்சாட்டுகள் மாத்திரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 26 குற்றச்சாட்டுகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் தொடர்ந்து வலியுறுத்திச் சொல்லி வருவது—முதலமைச்சர் அவர்கள் விடப்பட்ட 26 குற்றச்சாட்டுகளின் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்னொரு கமிஷன்கூடப் போடப்பட்டிருக்கிறது-கிருஷ்ணசாமி நாயுடு கமிஷன் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. முன்பே அறிவித்தார்கள்—அதற்கேற்ப போடப்பட்டிருக்கிறது. அறிவித்த நேரத்திலேயே நான் அறிக்கைகள் மூலமாகச் சொன்னேன்: 1972-ல் இருந்து கணக்கெடுத்திருக்கிறீர்கள். 1969-ல் இருந்து நான் முதலமைச்சராக வந்த அந்த 1969-ல் இருந்து கணக்கெடுங்கள் என்றேன். எனக்குள்ள நிலை எல்லாம் 1972-ல் இருந்து நீங்கள் போட்ட பிறகு அதற்குப் பிறகு நீங்களே ஆட்சிக்கு வந்து அல்லது வேறு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து மீண்டும் 1969-ல் இருந்து 1972 வரை விசாரணை என்று சொல்லி என்னைச் சித்திரவதை செய்து கொண்டிருப்பதை நான் விரும்பவில்லை. 1972 முதல் 1975 வரை விசாரணை முடிந்த பிறகு—காங்கிரஸ் கட்சியோ, ஜனதா கட்சியோ, கம்யூனிஸ்டு கட்சியோ ஆட்சிக்கு வந்து அப்போது இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சர், 'மாண்புமிகு எம். ஜி. ஆர்' அவர்கள் மூன்று வருஷத்தை விட்டு விட்டார்கள்; ஆகவே, 1969-ல் இருந்து 1972-ம் ஆண்டு வரை விசாரணை செய்ய கமிஷன் போடுகிறோம். என்று போட ஆரம்பித்தால் விசாரணைக் கமிஷன் வேலையே சரியாக இருக்கும். அடிக்கிற அடியை ஒரே தடவையாக அடித்து முடித்துவிடுங்கள்; பல தடவையாக அடித்துக் கொண்டிருக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்மீது சில குறைபாடுகளைச் சொல்லிவிட்டு வெளியேறவேண்டிய சூழ்நிலை உங்களுக்கு ஏற்பட்டது. 1972-ல் வெளியேற வேண்டிய சூழ்நிலை உங்களுக்கு ஏற்பட்டபோது '1969 முதல் 1972 வரை தவறுகள் நடந்தன; எனவே வெளியேறினேன்' என்று தான் காரணம் சொன்னீர்கள். தவறுகள் நடந்தன என்று சொல்லப்பட்ட காலத்தை ஏன் விட்டு விட்டீர்கள் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். எனவே, இந்த நாயுடு கமிஷனுக்கு—காலத்தை விரிவாக்கி 1969-ல் இருந்து, என்றைக்கு இந்தப் பாவி முதலமைச்சராக வந்து உட்கார்ந்தானோ அதிலிருந்து, நீங்கள் நிர்ணயித்திருக்கிற 1975 ஆம் ஆண்டு வரை

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அந்தக் கமிஷன் ஆராய்வேண்டுமென்று நியமிப்பதுதான் முறையானதாகவும், பொருத்தமானதாகவும், பாரபட்சமற்றதாகவும் இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் நம்முடைய எதிர்க்கட்சியில் பல நண்பர்களும், தலைவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவைகளைக் காப்பாற்ற காவல் துறையினர் இருக்கிறார்கள். நண்பர் சுப்பு அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல் ஆளும் கட்சி போலீசாருடைய நடவடிக்கைகளுக்கு நியாயம் கற்பிக்க முயல்வதும், எதிர்க்கட்சி குறைகளைச் சொல்வதும் மாறி மாறி வருகிற இயல்புகள்; நாங்கள் ஆளும் சட்டியாக இருக்கிற நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளுடைய கூற்றுக்களைக் கேட்டு அவர்களுக்காக நியாயங்களைக் கற்பிக்க முயன்றிருக்கலாம். அது தவறாக இருக்குமானால் இதே அவையில் பல நேரங்களில் அந்தத் தவறுகள் எங்களுடைய ஆட்சியில் திருத்திக் கொள்ளப்பட்டு, பிறகு விசாரணைக் கமிஷன்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன.

எதற்கெடுத்தாலும் கிளைவ் ஹாஸ்டல், உதயகுமார் என்று திருப்பித் திருப்பிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதும், மதுரையில் மாணவர்களைப் போய் கருணாநிதி பார்த்தார் மாணவர்களைத் தூண்டிவிடச் சென்றார் என்று சொல்வதும் எவ்வளவு பொருத்தமுடையது? அன்றைக்கு கிளைவ் ஹாஸ்டலில் போய் இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களோ, நிதியமைச்சர் அவர்களோ சென்று பார்த்திருந்தால் தூண்டிவிடச் சென்றார்கள் என்று சொல்வது பொருந்துமா? அதுவும் பொருந்தாது, இதுவும் பொருந்தாது. இது பொருந்தாது என்றால் அதுவும் பொருந்தாது.

ஏற்படுகிற குறைபாடுகளை எதிர்க்கட்சியிடத்தில்தான் சொல்வார்கள். நிதியமைச்சர் அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள்—தமிழ் நாட்டில் எந்த மூலை முடுக்கிலும், இண்டு இடுக்கிலும் எது நடந்தாலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத்தான் முதல் தகவல் கிடைக்கிறது. இது எப்படி? என்றார். நல்லவேளை அந்தத் தவறை இந்தத் தடவை செய்யாமல் எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

நெல்லை ஜெபமணி அவர்கள் செங்கத்தில் நடைபெற்ற சம்பவத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். ஒரு அரிசன் வீடு செங்கம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் துணையோடு, அவரே நேரடியாக நின்று இடிக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றிப் பேசினார். அது குற்றமா குற்றம் அல்லவா என்பது எனக்குத் தெரியாது. மாண்ட மிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் அதைப் பற்றி புகார்களை அனுப்பியிருப்பதாகத் தகவல். ஒரு அரிசன் வீடு இந்த அளவுக்குப் படுமோசமாக இடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

அவர் எழுதிய கடிதத்தில் செங்கம் தாலூகா கரிமலப்பட்டி கிராமத்தில் சர்வே எண் 65 ல் மூன்று ஏக்கர் பஞ்சம தரிசு நிலம் பட்டா கொடுக்கப்பட்டது. அந்த நிலத்தில் ஒரு பகுதியில் வீடு கட்டிக் கொண்டு பயிர் செய்து வருகிறேன். எனக்கு எட்டு குழந்தைகள் இருக்கின்றன. 26—2—78 அன்று செங்கம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சில அடியாட்களோடு வந்து வீட்டை இடித்து விட்டார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

(முற்பகல் 10-50)

இடிபட்ட வீட்டினுடைய போட்டோவை அனுப்பியிருக்கிறார், அதைப்பற்றிய குற்றச்சாட்டைச் சொல்லியிருக்கிறார். இது எப்படி நடந்தது என்று விசாரித்து ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடியவர் நம்முடைய முதலமைச்சர் என்பதால் நான் அந்தப் படத்தையும் அரிசனத் தோழர் எழுதியிருக்கிற கடிதத்தையும் அவரிடத்திலே தருகிறேன்.

நண்பர் திரு. மாரிமுத்து ஆனாலும் சரி, திரு. உமாநாத் ஆனாலும் சரி, திரு. ஜேம்ஸ் ஆனாலும் சரி, மற்றும் பேசிய தலைவர்கள் ஆனாலும் சரி அத்தனை போர்களும் கட்டம் ஒழுங்கு அமைதியை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற பெயரால் ஆளுங் கட்சிக்காரர்கள் சட்டத்தை கையில் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

என். ஜி. ஓ.வினர் போராட்டமானாலும், பல்லவன் போக்கு வரத்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டமானாலும், அவைகளெல்லாம் நடைபெற்றபோது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மிகுந்த முனைப்போடு ஈடுபட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்கள் மீது தாக்குதலில் ஈடுபட்டார்கள். அதை போலீசார் தடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலை இருப்பதால் என். ஜி. ஓ.க்களால் பிடிக்கப்பட்ட ஒரு கார் போலி நம்பரோடு இருந்திருக்கிறது. அதிலே பயங்கரமான ஆயுதங்களும் சோடா பாட்டில்களும் இருந்தன என்று பத்திரிகைகளிலே செய்தி வந்தது. ஆனால் மறுநாள் அந்தக் கார் சொந்தக்காரரிடம் தரப்பட்டது என்று கமிஷனர் அறிக்கைவிடுகிறார். அந்தக் காரின் சொந்தக் காரர் யார் என்று சொல்லப்படவில்லை.

இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் 9 ஆம் தேதி என். ஜி. ஓ. வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறது. ஆனால் திட்டமிட்டு எப்படிக்காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அன்று காலை சென்னை கோபாலபுரத்தில் உள்ள கார்ப்பரேஷன் திடலிலே ஆளுங்கட்சி சார்புடைய தொண்டர்களின் அணிவகுப்பு நடைபெறுகிறது. கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேர் ஆடவரும், பெண்டிருமாய் அணிவகுப்பில் கலந்து கொண்டார்கள். அமைச்சர்கள் கூட அடிக்கடி இதுபோன்ற அணிவகுப்பு மரியாதைகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

8 ஆம் தேதி ஆளுங்கட்சிப் பத்திரிகையில் அமைப்பாளர் அறிக்கை விடுகிறார், '9 ஆம் தேதி காலை அனைவரும் அணிவகுப்புக்கு வாருங்கள்' என்று. வந்தவர்களைத் திரட்டிக் கொண்டு 'வேலை கொடு, வேலை கொடு' என்று ஊர்வலம் நடத்தப்படுகிறது. தேனாம்பேட்டையில் மோதல் ஏற்படுகிறது. ஸ்டான்லி மருத்துவமனையிலும் பொது மருத்துவமனையிலும் மோதல் ஏற்படுகிறது. போலீசார் தர்ம சங்கடமான சூழ்நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை]

இன்னும் இதற்கு ஆதாரம் சொல்ல வேண்டுமானால் கருப்பசாமி, பொதுச் செயலாளர், அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க., பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம், கோவை மாவட்டம் என்கிற முகவரியிலிருந்து அந்த கருப்பசாமி யாருக்குக் கடிதம் எழுதுகிறார் என்றால் செயலாளர் எம். ஜி. ஆர். மன்றக் கிளை (அகில இந்திய அண்ணா தி. மு. க. கிளை) கோவை, என்பவருக்கு என்ன எழுதுகிறார் என்றால் 'அன்புடையீர், வணக்கம். 9-3-78 வியாழக் கிழமை பிற்பகல் 2 மணியளவில் டவுன்ஹால் மைதானத்திலே வந்து அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. தொழிற்சங்கம். எம். ஜி. ஆர். மன்றம், துணை மன்றம் மற்றும் வேலையில்லாமல் இருக்கும் வேலையில்லாத பட்டதாரிகள், படித்த இளைஞர்கள், கழகத் தோழர்கள் அனைவரும் ஊர்வலத்திற்கு கடல் அலையென, கொடியில்லாமல் வந்துசிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அன்பன், நா. கருப்பசாமி.' இப்படிச் செய்து எழுதுகிறார்.

நான் கேட்கிறேன். இது திட்டமிட்டு என்.ஜி.ஓ.க்களை அடக்குவதற்காக செய்யப்பட்ட காரியமா அல்லவா? இதை மறுத்தால் இந்த வேலையில்லாப்பிரச்னை என்.ஜி.ஓ.க்கள் வேலைக்கு போனதுமே முடிவடைந்துவிட்டதா? என்.ஜி.ஓ.க்கள் வேலைக்குப் போகாமல் இருந்திருந்தால் அந்தப் பிரச்னை முடிவடைந்திருக்கும், என்.ஜி.ஓ.க்கள் வேலைக்குப் போய்விட்டார்கள். வேலையில்லாதவர்கள் பிரச்னை உடனடியாக அடங்கிவிட்டதா? அதற்குப் பிறகும் நாங்கள் வேலையில்லாமல் தவிக்கிறோம். எங்களுக்கு வேலை கொடு என்று கோரி ஊர்வலத்தை நடத்தியிருப்பார்களானால் உள்ளபடியே வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் நான் ஊர்வலத்தை நடத்தினார்கள் என்று நாம் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஆனால் வேலையில்லாதவர்கள் என்ற பெயரால், ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் இறங்கி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக கொடி உயர்த்துவதும் தடி தூக்குவதும் நல்லதல்ல.

நடந்தது நடந்துவிட்டது. இனிமேலாவது நடக்காமல் இருப்பதற்காகத்தான் நான் முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் சொல்லி அவருடைய கட்சியைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்தவர் என்ற காரணத்தால் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டத்தை எல்லா மக்களும் எடுத்துக்கொள்கிற சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்கிவிடக் கூடாது. சட்டம், ஒழுங்கு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1978 மார்ச் 17]

அமைதியைப் பாதுகாக்கின்ற அந்தக் கடமையை காவல் துறையினர் தான் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் காவல் துறையினர் தங்கள் இஷ்டத்திற்கு அதை எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்றால் வள்ளுவர் அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார் 'கடிதோச்சி மெல்ல எறிக' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அதைப்போல கையை வேகமாக ஓங்கினாலும் கூட அடிக்கும் பொழுது மெதுவாகத் தட்ட வேண்டும். கொஞ்சம் வேகமாகக் காவல் துறையினர் தங்களுடைய சீற்றத்தைக் காட்டினாலும்கூட அதே காவல்துறையினர்-ஏற்கனவே ஒரு படமே வெளியிட்டார்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 'உங்கள் நண்பன்' என்ற படமே எடுத்து வெளியிட்டார்கள், -அப்படிப்பட்ட உங்கள் நண்பனாக இருக்க விரும்புகிறார்கள், அவர்கள் எப்பொழுதும் மக்களுடைய நண்பனாக இருக்க வேண்டும்.

ஆளுங்கட்சியாக இருக்கும் நேரத்திலேயும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் நேரத்திலேயும் சரி, காவல் துறையினரின் கடமை உணர்வை நான் மறந்துவிடக் கூடியவன் அல்ல, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற இன்னல்களை மறந்துவிடக் கூடியவன் அல்ல. அப்படிப்பட்ட பெரும் காவல் துறையைப் பெரும் பொறுப்பேற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்ன குறைபாடுகளைக் களைவதற்கேற்ற வகையிலே காவல்துறையிலே திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள்மீது இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அக்கறையோடும், மிகுந்த கவனத்தோடும் தங்களுடைய கருத்தினைத் தெளிவாக வெளியிட்ட தற்காக முதலில் நான் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

ஒரு ஆட்சி நல்ல ஆட்சியாக அமைய வேண்டுமென்றால் மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற அனைவரும் எவ்வளவுதான் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தாலும், உண்மை என்று தாங்கள் நம்புவதை மனம்விட்டு எடுத்துச் சொல்லி, அரசு எந்தெந்த வகையில் தங்களுடைய தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ள முடியுமோ அல்லது உண்மையான செய்தி அல்ல என்று மறுப்பு கூறி எது உண்மை என்று வெளிப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புத் தரக்கூடுமோ அந்த வகையில் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால்தான் அதுவொரு நல்லாட்சியாக அமைய முடியும் என்பதை நான் நன்கு உணர்கிறேன்.

அப்படி உணர்ந்த நிலையில் மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற அனைத்து எதிர்த் தரப்பிலேயிருக்கின்ற கட்சிகளுடைய தலைவர்களுக்கும், அவர்களுடைய உறுப்பினர்களுக்கும், ஆட்சிக் கட்சியிலே இருந்தாலும் தயவு தாட்சண்யம் இன்றி தங்களுடைய